

У кожної людини в житті є найулюбленіший письменник або поет. Його твори ми здатні захоплено читати й перечитувати по декілька разів, і вони від цього стають ще більш цікавими та улюбленими.

Таким письменником став для мене О. С. Пушкін. Я не пам'ятаю, коли вперше почула його ім'я, але це не має значення. Головне - це те, що його казки, вірші та проза, герої його творів немовби влились у моє життя і стали його часточкою.

Я пам'ятаю, як ще маленькою дівчинкою співчувала старому із "Казки про золоту рибку", як мені дуже хотілося мати вдома такого ж kota, що ходить круг дерева .по золотому ланцюзі. Я пам'ятаю, як хотілося мені бути схожою то на царицю, то на "лебідь білу" з "Казки про царя Салтана". А за мультфільмом, створеним за "Казкою про сплячу царівну та семеро богатирів", я вивчила казку напам'ять - так мені сподобалися її герої. Звісно, тоді я ще не знала, що всіх цих героїв створив О. С. Пушкін. І тільки набагато пізніше, коли мама читала мені вірші і про зимовий вечір, і про музу, і про лицей, і про няню, і про осінь, і ще про багато-багато іншого, я вперше почула про автора цих дивовижних поезій Олександра Пушкіна. З тієї миті я вже ніколи з ним не розлучалася.

Я шукала в бібліотеці його книги і перечитувала їх кілька разів. Я намагалася походити на кращих героїнь його творів. Пам'ятаю, як я вперше прочитала повість "Дубровський" і мені важко було визначити своє ставлення до Маші. Ще мене вразила поема "Полтава", але не стільки своїм сюжетом, скільки через почуття гордості за героїв-воїнів.

Згодом я зрозуміла: який би твір Пушкіна я не прочитала, в душі залишиться піднесене почуття радості та захоплення. Хай навіть не все радісним буде у творі, не все закінчиться добре, але все одно після зустрічі з Пушкіним в серці надовго залишається свято. І у цьому, гадаю, криється сила і геніальність мого улюбленого поета. Він так любив Батьківщину, рідний народ, рідне слово, жінку, природу, як мало хто міг любити, і спроможний був все це возвеличити у щирій поезії.

Скільки ж зробив для нас, своїх нащадків, Олександр Сергійович за своє недовге життя! Він створив прекрасне, він показав прекрасне навколо нас, він навчив нас любити це прекрасне, бути кращими, з'єднавши всіх під зорею добра та закликаючи невтомно творити добро.

Він і сьогодні з нами, серед нас. Не на портреті або у скульптурі, а у своїх віршах і наших серцях.